nalazi se srednjovj. nekropola s 40 stećaka (30 ploča i 10 sanduka) osrednje obrade i očuvanosti. Ukrašeno ih je 16, pretežno motivima križeva, a ističu se antropomorfne stilizacije.

LIT.: M. Abramić i A. Colnago, Untersuchungen in Norddalmatien, Jahreshefte ÖAI, 1909, str. 16—17, 29, 45.— A. Škobalj, Obredne gomile, Sveti Križ na Čiovu 1970, str. 367—375.— Š. Bešlagić, Stećci i neki njima slični nadgrobni spomenici u okolini Zadra, Radovi HIJZ, 1974. 21

MEĐUNARODNA IZLOŽBA ORIGINALNOG CRTEŽA, bijenalna manifestacija u Rijeci, osn. 1968. u organizaciji Moderne galerije. Održava se u Modernoj galeriji i u Izložbenom salonu na Korzu. Na izložbi su se tijekom godina pojavljivali istaknuti umjetnici: P. Picasso, J. Miró, G. De Chirico, A. Masson, R. Guttuso, R. Mortensen, V. Pasmore, E. Vedova, H. Hartung, a od domaćih D. Džamonja, E. Murtić, O. Gliha, I. Lovrenčić, M. Šutej i dr. Od 1990. izložba mijenja koncepciju, a odabir umjetnika za izložbu povjerava se jednom, svjetski uglednom stručnjaku.

LIT.: B. Vižintin, I. međunarodna izložba originalnog crteža (katalog), Rijeka 1968. — 12 međunarodni biennale crteža — skulptorski crtež (katalog), Rijeka 1990. — R

MEHKEK, Martin, naivni slikar (Novačka kraj Gole u Podravini, 7. VIII. 1936). Zemljoradnik; slikarstvom se bavi od 1954. Prve je pouke dobio od I. Večenaja. Njegovi portreti i prizori iz seoskoga života odlikuju se ekspresivnom formom, dramatičnim koloritom i grotesknom mimikom likova (*Štefek i pomrčina*, 1965; *Japa majki pleča pero*, 1967; *Cigan*, 1974; *Ljubavnici*, 1975). U novijim djelima svjetlijom paletom slika skupne prizore u poetiziranome podravskome krajoliku (*Svati*, 1980). Samostalno izlagao u Poreču, Cortini d'Ampezzo, Münchenu, Crikvenici i Zagrebu.

LIT.: B. Kelemen, Naivno slikarstvo Jugoslavije, Zagreb 1969. — V. Maleković, Hrvatska izvorna umjetnost, Zagreb 1973. — V. Crnković, Martin Mehkek (katalog), Zagreb 1980. — V. Crnković, B. Jelušić, G. Ledić i M. Špoljar, Martin Mehkek (katalog), Zagreb — Koprivnica 1985. — Ž. Sa.

MEISSNER, Julije, slikar (Zagreb, 15. VIII. 1906 - Zürich, 15. IV. 1979). Studirao je na zagrebačkoj Akademiji 1922 - 24 (F. Kovačević, Lj. Babić), potom u Münchenu i Parizu do 1927. kada se vratio u Zagreb. Bio je glavni crtač i ilustrator Hrvatske enciklopedije. Od 1957. živio u Švicarskoj. Radio je ulja, akvarele, pastele, monotipije, grafike, freske i crteže. U početku blizak V. van Goghu i H. Matisseu, slika figuralne kompozicije, portrete, krajolike, vedute Zagreba, mrtve prirode, postižući potpuni sklad boje i crteža (Žena u fotelji, Mrtva priroda, Zagreb noću, Portret slikara Hermana, Portret Antuna Bauera, Autoportret, Na prozoru, Kazalište 1, Baletne parafraze). Služi se redukcijom (Motiv iz Mostara) i stilizacijom (Mljekarice); krajem 40-ih godina približava se nadrealizmu i Chagallu te razvija svijet snova oživljen figurama (Igra karata). Boja je u svim fazama osnovni element njegova slikarstva. Od poč. 50-ih godina radi apstraktne slike i crteže. Stvara jednostavne i uravnotežene ritmičke cjeline skladnih boja i linija (Ravnoteža u crvenom, Ploha i prostor, Razvoj u mollu, Transcendencija, Meditacija, Kompozicija). - Samostalno je izlagao u Zagrebu (1927, 1929, 1942, 1953), Zürichu (1960, 1966, 1970) i dr.

LIT.: S. Rac, Izložba slika Juliusa W. Meisznera, Vijenac, 1927, 13—14. — M. Katić, Zanimljiva slikarska izložba Julija Meissnera, Nova Hrvatska, 1942, 55. — Umjetnički svijet Julija Meissnera, Hrvatska revija, 1966, 2—4. — L. Kordić, In memoriam Julio Meissner, ibid., 1980, 2. — J. Ricov. Julio Meissner ili San i boja sjete i radosti života, Marulić, 1983, 5. — Zbirka Bauer (katalog), Zagreb 1989. — Zagreb kak imam te rad (katalog), Zagreb 1994.

MEJICA, arh. lokalitet kraj Buzeta s najvećom ranosrednjovj. nekropolom u Istri (232 groba). Na osnovi grobnih nalaza (ogrlice, kopče, prstenje, naušnice, fibule, itd.) datira se oko 630 – 788. Većina starijih nalaza čuva se u tršćanskome muzeju.

LIT.: B. Marušić, Prilog poznavanju ranosrednjovjekovne nekropole na Mejici kod Buzeta, Jadranski zbornik, 1979 – 81, 11.

MELCHIORI, Francesco, tal. vojni graditelj iz Vicenze. Gradio 1725—35. crkvu Sv. Filipa, jednostavnih i skladnih oblika, u Splitu te katedralu u Skradinu (projekt je iz 1724, završio ju je G. B. Lodoli 1758). Nije ostvaren njegov projekt franjevačke crkve u Sinju iz 1720. Kod njega je 1736. učio dalm. graditelj Ivan Macanović.

LIT.: K. Prijatelj, Francesco Melchiori architetto vicentino a Spalato, Bollettino del Centro internazionale di studi di architettura »A. Palladio« (Vicenza), 1964, 2. — Horvat—Matej-cić—Prijatelj, Barok.

D. Kt.

MELDOLA, Andrea → MEDULIĆ, ANDRIJA

MELKUS, Dragan, slikar (Bektež kraj Požege, 28. X. 1860 — Osijek, 5. IX. 1917). Polazio Školu za umjetnost i obrt u Beču 1874 — 76, studirao na Akademiji u Münchenu 1880 — 84 (W. Lindenschmidt, G. Max). Studij

J. MEISSNER, Portret Antuna Bauera

dopunjuje boravkom u Düsseldorfu i Parizu. U zemlju se vratio 1892; bio je profesor u Sremskoj Mitrovici, Vukovaru i Osijeku. Slikao pejzaže, osobito slavonski nizinski krajolik, portrete, figuralne i religiozne kompozicije; bavio se restauriranjem slika i opremom knjiga. Radovi su mu neujednačeni, s obilježjima münchenskoga akademskoga realizma i Jugendstila (Kovač, Slavonska idila, Jesenje magle, Djevojka s rukom na prsima). Bavio se književnim radom, pisao eseje i feljtone. Jedan je od osnivača Kluba hrvatskih književnika u Osijeku.

D. MELKUS, Kovač. Zagreb, Moderna galerija

